

Hrdlo

Hrdlo své jak já jen proléval
A hořkými doušky své nitro plnil
Jak dlouho v koutě jsem s korbelem prodléval
A žádnou z dam svým šarmem neoslnil

Na prsou hřál jsem si nostalgii
A její jed si nechal proudit do žil
Přemítaje nad tím, co již neprožiji
Nehledě, zda dříve jsem to již prožil

Och, jak ten sentiment, jak mě jen dusil
Kde nechal jsem já svou Máří a Julii
Co já si pro štěstí s ženskými zkusil
Však ten člověk je mrtev – a já to zapiji

Na zemi patřím mezi nevděčné hosty
Ta pravda pálí jako proutí pochodeň
Skončit to ano, však jak skočit, když mosty
Dávno již vzala s sebou si povodeň

Tak zpátky do krčmy, zpátky do koutu
Mezi druhy lihem otupené
Nám bůh do vínku nedal ržátí z chomoutu
A pohřbí nás do půdy nesevěčené